

[Handelsministeren.]

at det høje ting ikke vil mene, det var muligt på nuværende tidspunkt fuldstændig at afskaffe disse bemyndigelser. Derimod kan der næppe være tvivl om, at disse bemyndigelser i det kommende år vil blive benyttet i væsentlig mindre omfang end hidtil.

Lovens § 7, som tidligere har været drøftet, kan heller ikke ændres på nuværende tidspunkt, hvorimod denne bestemmelse naturligvis vil kunne tages op i tilfælde af, at det høje ting måtte vedtage det af regeringen fremsatte forslag til en beredskabslov.

Lovens kapitler 1 og 3 om henholdsvis indløseligheden af nationalbankens sedler og betalingsforholdet til udlandet går jeg ud fra alle er enige i fortsat er nødvendige. Alt i alt må det således forekomme mig det rigtigste at forlænge loven uændret, således at den også i det kommende år i sin nuværende skikkelse kommer til at danne den ramme, inden for hvilken en yderligere afvikling af restriktionerne vil kunne finde sted.

Jeg nævnte før en række eksempler på, hvordan der er gennemført lempelser i importreguleringen i det forløbne år. Disse omfatter dog ikke nogen udvidelse af OEEC-liberaliseringen. Vi er imidlertid nu i en situation, hvor det efter min opfattelse vil være muligt at tage et meget langt skridt fremad ad liberaliseringens vej. Baggrunden herfor er bl. a. den meget væsentlige forbedring af valutasituationen. Den bedring i valutastillingen, som tog sin begyndelse i forsommeren 1957, og som siden da har medført en forbedring på op imod 2 milliarder kroner, har betydet, at vi i dag råder over en valutareserve på godt 1,6 milliarder kroner. Selv om dette ikke er noget imponerende tal set i forhold til vor udenrigsomsætnings størrelse og i forhold til, hvad andre lande normalt råder over af valutareserver, er det dog en reserve af en størrelse, som er usædvanlig efter danske forhold, og som giver os større valutarisk spillerum, end vi har haft i mange år. Denne reserve giver os valutarisk rygstød for en væsentlig liberaliseringsudvidelse, hvilket er så meget mere betydningsfuldt, som vi nu er i en situation, hvor også andre forhold tilsiger en betydelig lempelse af importrestriktionerne.

Jeg tænker her i første række på den ændring af forholdene, som markedsplanerne indebærer. Danmarks eventuelle indtræden i det ydre frihandelsområde i den allernærmeste fremtid vil i sig selv få væsentlige konsekvenser for importreguleringen. De regler, som traktaten om oprettelse af det ydre frihandelsområde kommer til at indeholde om afvikling af importrestriktionerne, må forventes i store træk at komme til at gå ud på, at der for det første som hovedregel ikke vil blive adgang til indførelse af nye importrestriktioner; dernæst må man regne med, at alle varer, der bliver underkastet traktatens afviklingsregler, skal gøres til genstand for en mange lande omfattende bevillingsudstedelse samtidig med, at restriktionerne afvikles gradvis i løbet af 10 år. Denne afvikling skal påbegyndes fra 1. juli 1960 på den måde, at importkvoterne for 1959 fra denne dato skal forøges med mindst 20 pct. af importen fra andre medlemslande, og herefter skal man fortsætte med hvert år at forøge importkvoterne med mindst 20 pct. af importen fra medlemslandene i det foregående år, således at importrestriktionerne er helt afskaffet senest den 1. juli 1970. De nævnte procenter vil blive en minimumsgrænse for forøgelsen af bevillingsudstedelsen, idet det tillige kan forventes fastsat, at en gradvis afvikling skal ske således, at der ikke opstår store vanskeligheder ved restriktionsafviklingen i slutningen af overgangsperioden.

Vel må det antages, at traktaten vil komme til at indeholde visse undtagelsesbestemmelser med hensyn til adgang til indførelse af importrestriktioner i tilfælde af betalingsbalancevanskeligheder eller i andre specielle tilfælde, men i almindelighed kan man ikke regne med, at der inden for området vil kunne skabes tilslutning til en sådan benyttelse af restriktioner, medmindre der foreligger ganske særlige omstændigheder. I øvrigt er det princip lagt til grund ved forhandlingerne om traktaten, at den ikke skal medvirke til at etablere nye præferencer med hensyn til kvantitative restriktioner, hvilket indebærer, at afviklingen af de danske importrestriktioner vil ske over for en langt videre kreds af lande.

Danmarks eventuelle tiltræden af de ydre syv giver en væsentlig forstærket international baggrund for at komme bort